Ч. 86. Середа 1 мая (18 цьвітня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за злоҗенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Делеґациї. — З парляментарних комісий. — Конференция в справі Босни. — Отворенє Дарданелїв. — Демонстрациї в Росиї.

Нині по полудни збирають ся делеґациї, аби ухвалити 6-місячну провізорию. На угорскій делеґациї ґр. Берхтольд виголосить експозе о політицї заграничній. По делеґациї угорскій збере ся австрийска делеґация, а відтак будуть радити комісиї. Задля недостачі часу наради комісийні будуть короткі.

В суботу радило кілька комісий. І так комісия правнича радила над законом в справі карних заряджень в адміністрацийнім поступованю. Наради отворив звітник Лісевич. По промові представителя правительства промавляли ще пп. Ліберман, Курилович і Офнер, котрі заявили ся против правительственного предложеня.

В ветеринарийній комісиї зголосив ґраф Лясоцкий внесок в доповненю §§. 48 і 60 ветеринарийного закона того змісту, щоби уділювано відшкодованя з державного скарбу за зьвірята, котрі згинули в наслідок заряджень властями штучного закаженя, та щоби властителям, котрих худоба згинула на пискове-ратичну пошесть, признано державні субвенциї на закупно нової худоби в половині вартости страчених звірят. Внесок сей відкинено 8 голосами против 6. Ґр. Лясоцкий зголосив сей внесок як votum меншости.

Господарска комісия ухвалила §. 75 гірничого закона в такій формі: Вимір поля має виносити засадничо 200 гектарів, коли поклад вугля находить ся в глубині 500 м., коли глибше, тоді на кождих дальших 100 м. глубини має бути більше поле о 100 гект. аж до maximum 600 гектарів.

Спільний міністер скарбу др. Білиньский запросив членів босаньскої комісиї делеґацийної на конференцию в справі босаньско-герцеґовиньских зелїзниць. Конференция відбула ся в палаті міністерства. Др. Білиньский відкрив дискусию, розвиваючи проґраму цілої справи і вказуючи на ведучі ся переговори, по чім розпочато подрібну дискусию. Члени висловили ряд жадань. Предсідатель замітив вкінци, що конференция мала лиш на цїли пізнанє бажань і поглядів делеґатів.

Турецкі часописи доносять, що рада міністрів постановила отворити Дарданелї аж тоді, коли італїяньска фльота від'їде з Еґейского моря. Договори дають Туреччинї право видавати зарядженя для оборони переїзду через Дарданелї. Остаточно справа буде порішена на найблизшій раді міністрів, яка відбуде ся по конференциї міністра справ заграничних з амбасадорами.

Як з Відня доносять, Росия зовсім не наміряє натискати на Туреччину що до отвореня Дарданелїв, бо має то на увазї, що Константинополь не може остати безборонний, особливо по знищеню підморского телеґрафу, бо кождої хвилї могла би італїяньска фльота появити ся несподівано перед столицею.

Відповідь Туреччини на кроки европейских держав в справі посередництва, а іменно ясна і рішуча заява, що Туреччина нїколи не зрече ся зверхництва над Тріполїсом, викликала нову ситуацию в міждержавних відносинах. Дискусию в справі зверхництва над Тріполїсом уважають держави за безпредметову і рішенє справи залежати буде знов від воюючих сторін. Мимо того однак постановили держави в тій справі між собою стало порозуміти ся тим більше, що відповідь Туреччини не дає надїї на скорий мир.

Навіть Росия, про котру зразу ходили чутки, що она рішучо зажадає отвореня проливу Дарданелїв, а на випадок опору мала сей-

Незвичайна але части істория.

(З німецкого — Петра Розеґґера).

(Конець).

Вреші промовив президент:

— Успокійте ся, Штелїнґер. Більша часть ранених при божій помочи подужає. Я хотів би лише знати, длячого ви в рішучій хвили змінили зворотницю?

— Бо так мусить бути, як переїзджає поспішний поїзд.

— Було отже в порядку. Але як ви поясняєте собі нещастє?

Обжалований підвів ся на вид спокійно і сказав:

— Коли мене о все так питають ся! Я не знаю инакше, я не знаю. Ви кажете, я мусів вже перед тим зворотницю уставити добре... а відтак забути... і потім в замішаню думати, що се не стало ся... і уставити фальшиво.

— Чи може так бути?

— Бог мене покинув! Так може бути, не знаю нічого!

— Отже ви не знаєте, чи першого разу — отже перед сподіваним вимиканем поїздів — ви уставили зворотницю?

— Може й так зробив. Впрочім оно було-б неможливе!

— А чи не була зворотниця зіпсована? Чи не приложив хто другий до сего руки?

— Мій Боже, не знаю нічого! — стогнав обжалований — я цілком... я цілком... Вбивав собі пальці в чоло.

— Чи маєте ще що сказати, Штелїнґер?

— Робіть зі мною що хочете... — се було послїдне єго слово.

Президент оповістив розправу укінченою і присяжні удали ся на вердикт. Але незгода перенесла ся із судової салї аж до комнати присяжних.

— Що тут робити? — питали ся. — Всякий злий намір виключений. Чоловік не поганий, навіть не легкодушний. Обставини... Кождому з нас могло-б се лучити ся. Продовжуванє часу служби мусить заборонити ся. По девятнайцяти годинах працї природа домагає ся свого права. Єго нещастєм була добродушність. Він терпить страшно, він цілком зломаний. Як можуть люди винувати такого нещасливого?

Против сего стояло: Через єго неоглядність пятеро людий пішло до гробу, а тричи тілько лежить в тяжких ранах. Хто ще буде на зелїзницях лиш одну хвилину чути ся безпечним, якби над службовим персоналем не панувала найбільша строгість? Увільним чоловіка, то вскорі иншим в службі лучить ся знов щось „людского“. Він невинний, добре, але ті, котрих вчера поховано, були також невинні. Кождий, хто в промислї або руху приймає таку посаду, мусить знати, що то значить, і не може, коли стане ся нещастє, числити на людске милосердє. Навіть на потуранє. Людске серце скаже: Чоловік є невинний, а закон єго засудить, і обоє поступлять справедливо.

Присяжні сказали на питанє що-до вини переважно „так“.

Судиї засудили зворотничого Бернгарда Штелїнґера на три місяці вязниці.

Фільософи сперечали ся над тим, їм ефект був за сильний. Що то значить три місяці довгого арешту? Де ходить о тілько трупів! Коли зробило се фатум, то увільненє, колиж зробив се зворотничий, то вязниця на найменше десять лїт.

Хороший ум сказав сьміло: Панове увільнили власне себе самих. Сей банальний компроміс межи увільненєм і засудом певно не обтяжить нікому совісти.

Бернгард Штелїнґер писав в третім тиждни своєї вязниці до жінки такий лист:

„Дорога Христино! Рівночасно пишу до зелїзниці. Не хочу мати з нею ніякого діла. З нічим, де є колеса. Як лише почую крізь високе віконце свист зелїзниці, робить ся менї слабо. Ми винаймимо собі хлопску хату, де небудь. Коби я був послухав батька, було-б инакше. Мусимо на ново зачинати від нужди. Поцїлуй від мене дїти, они на сьвіжім сельскім воздусї також будуть здоровші як при парі і димі, тай ти на половину хлопка. Чей раз буде може лїпше. Кара приходить менї вже тепер довга, але за легка. Все, як менї твердо, обертаю деревляну лавку і клякаю на острий край. Хочу тепер мати инакше жите.

Твій вірний Бернгард“.

час вислати свою фльоту до Босфору — тепер про такі пляни не думає. Противно она кладе тепер найбільший натиск на згідне поступоване з иншими державами. Та дивне є се, що Туреччина ще до тепер не рішила ся на отворене Дарданелів, мимо того, що всї держави сего дуже нетерпеливо очікують. Однак в найблизших днях рішучо буде змушена отворити бодай для невтральних торговельних кораблів, тим більше, що Італія свою фльоту вже відкликала.

В Петербурзї удало в неділю по полудни около 7.000 студентів і студенток перед казаньским собором велику маніфестацію на річ жертв кровавої події в Ленских полоскальнях золота. Товпа несла червоний прапор і співала похоронну пісню. Жандарми і поліцианти кінні розігнали демонстрантів, причім арештовано богато осіб. З під церкви казаньскої пійшли маніфестанти, серед співу революцийних пісень на островский проспект, де панує оживлений рух. Тут натрафили знов на жандармів, які окружили частину товпи і арештували 123 осіб, в тім 39 студенток і 15 робітників. Крім того відбувають ся в Петербурзї чисельно робітничі віча, які ухвалюють протести против варварского поступованя российского правительства. Подібні віча відбувають ся і по провінциї.

Новинки.

Львів, 30 цьвітня 1912.

— З побуту Найдост. Архікн. Кароля Франц Йосифа в Коломиї. В неділю по полудни о 4 год. приймив Найд. Архікн. Кароль Франц Йосиф пана Маршалка краєвого ґр. Станислава Баденїя і членів Видїлу краєвого, прибувших до Коломиї в цїли повитаня Найдост. Архікн. іменем Сойму і краю. Авдиенция відбула ся в будинку староства в сальонї приватного мешканя старости, куди по приїздї казав повести ся Найд. Архікнязь на вість, що там зібрали ся члени депутациї вижидаючи завізваня на авдиенцию Прибули члени Видїлу краєвого: Бернадзїковский, Домбский, Язь, Кивелюк, Онишкевич і заступник члена Видїлу Гупка.

Найдост. Архікнязя, котрий прибув разом зі своїм ад'ютантом впровадив управитель староства радник Намістництва Павліковский. П. Маршалок ґр. Станислав ґр. Станислав Баденї промовив до Найдост. Архікнязя слїдуючими словами:

Ваша Цїсарска і Королївска Високосте Найдостойнїйший Архікнязю!

Галицкий краєвий Видїл прибув тут, щоби іменем Сойму і цїлого краю повитати Вашу Цїсарску і Королївску Високість з найбільшою пошаною, з почутєм сердечної радости, що Ваша Цїсар. і Кор. Високість разом з найдостойнїйшою Архікнягинею бодай через якийсь час побуде в нашім краю і серед нас. Надїємо ся, що Ваша Цїсар і Корол. Високість буде мати нагоду пересьвідчити ся на кождім кроцї, з яким почутєм найглубшої радости і вдячности переповнені серця обох народів сего краю до особи Наймилостивійшого Цїсаря і Короля нашого, а сердечного привязаня для цїлої Найвисшої Династиї. Нехай побут Вашої Цїс. і Король Високости в так далекій закутинї монархії упевнить пересьвідчене, що Ваші Цїсар. і Кор. Високости окружають два сердечно привязані до Найвисшої Династиї народи, які на тих відносинах опирають і будуть все опирати свою виnїшну судьбу і свій розвій в будучнї. Віддаємо горячо наш край серцю, ласцї і опіцї Вашої Цїсарскої і Королївскої Високости.

Найдост. Архікнязь подякував сердечно за привіт, висказуючи велике вдоволенє з побуту в вашім краю, котрий колись гостив у себе також єго дїда, архікн. Карля Людвика.

Відтак розмовляв Найд. Архікнязь довго з Маршалком гр Баденїм, розпитуючи про відносини в Галичинї. Граф Баденї представляв по черзї кождого члена краєвого Видїлу і Архікнязь розмавляв з кождим з окрема, що тревало 3 чверти години.

Пращаючи депутацию, звернув ся знова Архікнязь до ґр. Баденїя з подякою за приїзд. Вечером від'їхала депутация до Львова, відвідавши вперед посадника Клеского.

— Іменованя. Пан Міністер віроісповідань і просьвіти іменував заступника учителя в державній гімназиї в Серетї Сильвестра Ярчевского, дїйстним учителем в тім заведеню.

— П. Міністер рільництва іменував в етатї урядників рахункових дирекциї лїсів і домен державних радника рахункового Волод. Фориста старшим радником рахунковим; ревідентів рахункових Володисл. Лелію і Гіп. Скульского радниками, а официялів рахункових: Ник. Мельника і Віктора Юристовского ревідентами рахунковими.

— П. Намістник іменував ветеринарів повітових: Мих. Малецкого, Йос. Серву, Едм. Збудовского, Брон. Мендльовского, Ів. Франкевича, Брон. Кахникевича, Мих. Хвалїбіньского і Стан. Мамака старшими ветеринарями повітовими, а асистентів ветеринарийних: Каз. Дешберґа, Ів. Терлецкого, Файв. Мехльовича і Алекс. Варчевского ветеринарями повітовими.

— Огнї. Дня 21 цьвітня с. р. о 9 год. вечером вибух в Путятинцях, рогатиньского повіта, з незвістної причини огонь, котрого жертвою впали 4 будинки господарскі. В хвили вибуху огню спав в стодолї Альбін Суровецкий, літ 24 і попік ся так сильно на цїлім тїлї, що в кілька годин опісля помер. Тїло єго в переважній части згоріло на вуголь. — В суботу дня 17 цьвітня вечером вибух огонь в Стронибабах, золочівского повіта, і згоріло майже цїле село. Задля сильного вітру обхопив огонь незвичайно скоро цїле село. Ратунок був неможливий, бо огонь з нечуваною силою шалїв і в одній хвили обхоплював всї хати. Протягом двох годин на місци, де недавно пишалось село, лишилась купа попелу і згарищ. Люди ледви з житєм повтїкали з своїх хат. Погибло дуже богато худоби і богато людий попекло ся. Лишилось всего кілька хат і то ті, що стояли далеко на боцї. Шкода була обезпечена в тов. „Днїстрі“, лише двох господарів було необезпечених. Але відшкодованє не зможе покрити навіть десятої части тих шкід, які потерпіли господарі особливо в збіжу і худобі; тож у кого єсть милосердиє і можність, того просить о поміч для біднїйших погорільцїв — *К. Винтоняк*, парох в Утїшкові, п. п. Красне дворець.

— За шпигуньство в користь Росиї. Се стара істория, що в Галичинї волочить ся множество шпигунів российских, більше і менше зручних, з котрих часами попаде ся який в руки полїциї а відтак мусить перед судом відповідати. Як звістно, богато того рода шпигунів сидить по арештах і небавком відбуде ся у Львові, як кажуть, сензацийний того рода процес а саме тепер закінчив ся оден в Станиславові. Тамошний суд засудив супругів Никола і Людвику Новицких за шпигуньство на рік вязниці а по відсидженю кари будуть видалені з поза границї Австриї.

Новицкі приїхали були в січни сего року з Росиї до Станиславова і тут насамперед мешкали кілька днів в готели а відтак найнили собі помешканє в Княгининї-кольониї.

Новицкий запивав ся. В лютім попродали они крісла, власність господинї, від котрої віднаймали умебльований покій і тоді їх арештовано, але в їх помешканю не знайдено нїчого підозрілого. В тім часї — було то 24 лютого — наспів грошевий лист з Києва, а в нїм крім банкнота на 25 рублів було ще й якесь шифроване письмо. Се Новицких зрадило. Коли той лист відчитано, показало ся, що має ся тут дїло зі шпигунами. Безименний автор листу потвердив насамперед одержанє всїх попередних листів, а відтак жадав від них, щоби они докладно вислїдили, чи в Самборі, Галичи і Миколаєві виконує ся фортифікацийні роботи

Чорна мара.

(Із шведского — А. Сіґурта.)

Кілька років тому став ся випадок, про який я часто опісля згадував, бо справдї є незвичайний. Бодай я так гадаю. А все таки я нїколи не оповів єго подрібно.

Послухайте і міркуйте самі!

Я їхав поспішним поїздом з Мальме до Штокгольму і розложив ся вигідно в спальнім передїлї.

Пізно в ночи я пробудив ся і дуже був здивований, побачивши, що поїзд стоїть на місци.

Кондуктор сказав менї, що стоїмо вже з годину. У віддали двох, трех годин дороги від нас вискочив із шин товаровий поїзд. То нас власне спинило.

Я убрав ся поверховно, виглянув крізь вікно і побачив, що стоїмо на якійсь малій стациї. Всї були тої гадки, що постоїмо ще з годину. Тому я пішов до реставрацийного воза і покріпив ся сниданєм.

Заспокоївши жолудок, я закурив циґаро. І тоді сказали менї, що нема ще найменшої надії, аби ми скоро вирушили в дорогу.

Я вийшов з вагона і перейшов ся кілька разів здовж поїзду, віддихаючи розкішно сьвіжим лїтним воздухом.

Богато людий цїкавить ся льокомотивою. Мабуть притягає їх та страшна сила, яку криє в собі парова машина. Льокомотива то живе сотворінє, величезне, сил не зьвіря, що сопе і стогне, коли рушає в дорогу, подібно як кінь і трясе ся, коли в єго орґанізмі зайде яка неправильність.

Я також задержав ся перед потворою та оглядав сотий раз скомбіновану систему зелїзних штаб, колїс і кранів, як звичайно не розуміючи цїлого уладження.

Потвора була означена числом 981. Тямлю се добре; тямлю також і се, що мене здивувало таке високе число льокомотив у Швециї.

Стоячи і приглядаючись механізмови, я побачив на льокомотиві машиніста, що спер голову на лікти і глядів на мене. В ротї держав малу коротку свиставку.

Я підніс капелюх, заговорив до него, почастував єго циґаром Моя вічливість подїлала на него очевидячки. Запримітив, що мене цїкавить машина і спитав, чи не хотїв би я оглянути єї подрібнїйше.

За хвилю я був уже у него на горі і слухав єго пояснень про будову кітла, кранів, манометру і т. п.

Коли скінчив, я звернув єму увагу, що не пояснив ще менї, що то за предмет находить ся в малих позолочуваних рамцях. Побав з вигляду трохи на нетлю.

Машиніст виглянув вікном і сказав:

— Здаєть ся, що не скоро рушимо, отже можу вам, як хочете, оповісти коротко сю історию.

Очевидно я попросив єго о те.

Я усїв на місци топника, що розмовляв з кимсь коло товарового вагона і машиніст став оповідати:

— Питаєте, що се. Як назве се учений, не знаю, я уважаю той предмет своїм ангелом хоронителем. А се тому, що приніс менї щастє. Можете сьміяти ся з мене, ви прецї мудрійші від простого як я чоловіка, але послухайте наперед мого оповіданя.

Дїяло ся то менше більше рік тому. Памятаю навіть дату — 9. цьвітня.

Я кермував тою самою льокомотивою, число 981. Топник був той сам, що тепер менї помагає. Зовуть єго Ионас, то він власне там стоїть і розмовляє.

Дуже єго люблю. Добра людина і вміє удержати міру, коли пє горівку. Мушу зазначити, що він забобонний і я часто висьмівав єго за те. Тепер вже того не роблю, з тої пори, коли ми побачили „чорну мару“.

О, ви сьмієте ся, розумієсь, инакше вам годї, але вислухайте мене до кінця.

(Конець буде).

бетоном і зелізними траверзами, дальше чи коло більших мостів викопують ся окопи на гармати, машинові карабіни і для вояків, чи правдою єсть, що австрийскі гармати з міди і сталї; наконець автор листу обіцює звернути видатки і остерігає, щоби тоті розслїди роблено осторожно. Дальші доходженя виказали без сумніву шпігуньску діяльність обох супругів і остаточно засуджено на рік тяжкої вязниці. Засуджені приняли вирок.

— Новий реґулямін краєвої Ради шкільної. Краєва Рада шкільна рішила в своїм часї завести деякі зміни в своїм реґуляміні. В тій цїли вибрано підкомітет, зложений з кількох членів, а ті на основі внесків, зібраних підчас нарад і на основі досьвіду зладили начерк нового реґуляміну. Начерк сей переслано Міністерству просьвіти, то однак зажадало в нїм деяких змін. Відповідно до сего кр. Рада шкільна позмінювала дотичні уступи і цїлий начерк піддала ще раз основній ревізиї. Начерк сей принятий на послїднім цьвітневім повнім засїданю буде предложений наново Міністерству просьвіти до затвердженя. Одною з найважнїйших постанов нового реґуляміну є се, що повні засїданя кр. Ради шк., зложеної нинї з поверх 30 членів, мають відбувати ся що найменше раз на місяць, а в надзвичайних випадках після потреби, також частїйше. Доси повні засїданя кр. Ради шк. мали відбувати ся лише в разі потреби, що очевидно було нераз невистарчаючим.

— Небезпечного розбишака арештувала жандармерия в Борщеві. Єсть ним якийсь Гаврило Василишин, родом з Коростовець коло Бурштина. Василишин втік був свого часу з слїдчої вязниці до Прус і там укривав ся перед бранкою. Коли же вернув, єго примусово відставлено до Станиславова і тут відобрали єго до войска. Василишин втік з войска і укривав ся в лїсах, звідки часто нападав людий і рабував. Так вкрав він від пропінатора Лева 500 кор. В Демянові добув ся до церкви і вкрав дорогоцінности і 160 кор. готівкою. В Конюшках обікрав церкву також. Взагалї допустив ся Василишин до року 80 більших і менших крадежий. Василишина вислїдила жандармерия в хатї Павла Нагорняка, у котрого пробував він разом зі своєю любкою Матроною Зорейко. Крім Василишина арештовано ще Павла і Теклю Нагорейків і Матрону Зорейко.

— Розбої і вломи. В Сороках львівского повіта в ночи з четверга на пятницю напало 9 селян на тамошного коршмара Лейзора Фолька і побили єго та єго сина а навіть покалїчили небезпечно а відтак повибивали вікна і понищили меблї і поломили шинкзас. Напастники повтїкали і поліция тепер слїдить за ними. — Вчерашної вочи вломили ся злодії до склепу фірми Ґабріель Штарк, при площи Галицкій а розбивши бюрко забрали з него 300 корон.

— Відгомін страшної катастрофи. Тепер вже обчислено остаточно скількість жертв катастрофи „Титаніка“. На корабли тім було загалом 2206 осіб; з тих погибло 1503 а виратувало ся 703. Найбільше згинуло пасажирів з третої кляси. Загалом виратувано з пасажирів лиш 38 процент а залоги 23 процент. Корабель „Mackay Bennet“ дав знати, що похоронив 205 жертв з „Титаніка“. Капітан згаданого корабля єсть тої гадки, що більшість трупів не випли善 ніколи на верхню моря.

Льондоньска „Times“ доносить: Дня 20 с. м. перепллив корабель „Бремен“ побіч місця катастрофи „Титаніка“. Панї Танскеч, котра знаходила ся на кораблп „Бремен“, розповідає що слїдує: Ві второк межи 4 а 5 год. по полудни плив наш корабель в тім місци, де затонув „Титанік“. Тодї добачила я величезну гору ледову, що плила до нас а на нїй лежало богато людских тїл. Між иншими добачили ми пливучого трупа якоїсь женщини, з розпущеним колосєм а до грудий тулила трупа дитини. Товариші подорожи на вид так страшної сцени аж крикнули з великого зворушеня і зійшли з покладу. Ми виділи також трупа женщини зовсїм убраної, котра держала в руках неживого песика. Довкола плавало богато инших трупів.

Між скарбами, які пішли на дно моря, знаходить ся також дуже дорогоцінна книга „Omar Kaygam“, котру везли з Льондону для якогось американьского міліярдера. Книжку тоту куплено на лїцитациї за 82.000 корон. Сама оправа тої книжки представляла вартість 10.000 кор., бо окладинку єї украшало около 1050 дорогоцінних камінців.

Господарство, промисл і торговля.

— Продаж масла у власних склепах Молочарского Союза. Союз українських молочарских спілок продає масло зібране в спілкових молочарнях головно за границями Галичини. В самій Галичині збуває масла розмірно мало, але з кождим роком внутрішний збут збільшує ся. Крім продажі на сторону, Союз має кілька своїх власних склепів і в Галичині. В 1910 р. було їх чотири (у Львові 2, Станиславові 1, Стрию 1). Всї они разом продали масла на суму 157.362·78 К. В 1911 р. число склепів збільшилось на шість (у Львові 3, Станиславові 1, Стрию 1, Перемишли 1). Масла продали они на 358.874 К. Одні львівскі склепи продали в 1910 роцї на суму 111.420·23 К, а в 1911 р. на суму 269.003·62 К. З сего бачимо, що торговля українськими спілковим маслом, під приводом самого Союза, в містах Галичини за один рік більше як подвоїла ся і що головним ринком для збуту українського спілкового масла в краю є місто Львів.

— Розписанє лїцитациї. „Ґазета Львівска“ з дня 1 мая 1912 оповіщує розписанє лїцитацийної продажи старих матеріялів узнсканих в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові.

Оферти належить вносити найдальше до 12 години в полудне дня 15 мая 1911 р. до висше згаданої ц. к. Дирекциї.

Услівя продажи можна отримати в бюрі для справ возових і варстатових підписаної ц. к. Дирекциї.

Телеґрами.

Відень 30 цьвітня. Палата послів приступила до наради над звітом комісиї в справі поліпшеня платнї почтовців. Реферував пос. Войта (ческ. аґрар.), котрий доказував, що треба конче приняти предложеня комісиї, хоч они вимагають видатку 8 міліонів корон. Пос. Брайтер поставив резолюцию в справі поліпшеня платнї візників почтових і роздаваня посад механїків виключно лиш в дорозї конкурсу.

Відень 30 цьвітня. Нинї о 11 год. перед полуднем зібрала ся угорска делеґация а мін. справ заграничних ґр. Берхтольд предложив провізорию буджетову до кінця жовтня с. р. і виголосив експозе, котре принято грімкими оплесками.

Париж 30 цьвітня. Часописи доносять, що кружляки „Льсар“ і „Конде“ та 5 контрторпедовців виплили до Марокка.

Рим 30 цьвітня. „Tribuna“ виступає против Туреччини, котра через замкненє Дарданелїв хоче зробити пресию на невтральні державн і на Італію. Італія старає ся о скілько можна, щоби інтереси неутральних держав не були нарушені і з власної волї обмежила ся на акцию лиш на деяких морях і деякого побережа, але не дасть собі накинути обмежень на якісь инші териториї і моря.

Токіо 30 цьвітня. В копальни вугля на острові Єссо настав вибух і внаслїдок того засипало 283 робітників. Здає ся, що они вже пропали.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділ[ю] і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).